

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

27. marts 2019

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 507 (Alm. del) af 27. marts 2019 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

”Der er i den forbindelse navnlig usikkerhed om, hvordan den omtalte reduktion af de offentlige serviceudgifter (og derigennem den offentlige beskæftigelse) på ca. 10 pct. i forhold til grundforløbet i 2030 potentielt kan have afledte virkninger på sigt, fx via mulige indvirkninger på kvaliteten i uddannelsessystemet, af forebyggende indsatser og behandlinger i sundhedssystemet, eller børns læring og udvikling i daginstitutioner mv. Dermed er der også usikkerhed om, hvilke langsigtede BNP- og beskæftigelseseffekter, der kan være forbundet med ændringen i de offentlige serviceudgifter i forhold til de mellemfristede forløb.”

Samtidig fremgår det af Finansministeriets redegørelse om dynamiske effekter af offentligt forbrug offentliggjort den 28. maj 2018, at (side 11):

- ”Sammenlignet med en situation, hvor den enkelte selv skulle betale for sundhedsbehandlinger, uddannelser, børnepasning og ældrepleje, kan der alt andet lige opretholdes en tryk og komfortabel tilværelse med en lavere arbejdsindkomst (set over et livsforløb), når det offentlige stiller disse ydelser gratis til rådighed. En sådan såkaldt indkomsteffekt kan isoleret set bidrage til at reducere arbejdsudbuddet.
- Rammevilkårene for offentlig produktion kan være mindre fremmende for fx innovation og effektivitet end for private virksomheder, som er underlagt konkurrence og krav om afkast af den investerede kapital. Herudover kan det være vanskeligt at sikre, at den tilvejebragte kvalitet og mængde af offentlige serviceydelser stemmer præcist med den enkelte borgers ønsker og behov, i tilfælde hvor ydelserne stilles til rådighed for borgerne efter politisk fastlagte kriterier, og allokeringen derfor ikke kan ske ved almindelige markedsmekanismer. Sådanne forhold kan isoleret set medvirke til negative produktivitetseffekter.”

Desuden konkluderes det i redegørelsen (side 11), at ”Det er som udgangspunkt ikke muligt at skønne over, hvilke effekter det vil have at øge det offentlige forbrug på et givent område med et bestemt beløb, hvis det ikke kan specificeres

konkret, hvad pengene skal gå til. Blandt andet i lyset af usikkerheden angående fortegn og størrelsesorden er det efter Finansministeriets opfattelse i sådanne tilfælde det bedst mulige udgangspunkt ikke at indregne nogen dynamiske effekter.”

Vil ministeren på baggrund af ovenstående bekræfte, at den usikkerhed, der henvises til i svaret på FIU alm del - spørgsmål 25 går i begge retninger, dvs. at reduktionen i det offentlige forbrug på 10 pct. i forhold til grundforløbet både kan have positive og negative effekter på BNP og beskæftigelse?

Svar

I Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 (alm. del) af 5. oktober 2018 oplyses den isolerede virkning af de enkelte tiltag på BNP, beskæftigelse, offentlig saldo samt gini. Virkningen er oplyst i 2030, hvor tiltagene forudsættes fuldt indfaset. Der er oplyst isolerede virkninger for de tiltag, hvor der er tilstrækkeligt grundlag for at foretage en sådan isoleret vurdering.

Finansministeriet har i besvarelsen af FIU 25 ikke foretaget en samlet kvantitativ vurdering af forslagspakken af de grunde, som er oplyst i FIU 25 og som fortsat er gældende.

Finansministeriet kan bekræfte, at det af rapporten *Regneprincipper og modelanvendelse – dynamiske effekter af offentligt forbrug og offentlige investeringer* (maj 2018) blandt andet fremgår, at der kan være både positive og negative dynamiske virkninger af ændringer i det offentlige forbrug.

De afledte dynamiske virkninger ved ændringer i det offentlige forbrug vil blandt andet afhænge af den konkrete udmøntning. Usikkerheden er voksende, jo større ændringer, der er tale om. Det fremgår ikke af Finansudvalgets spørgsmål 25 af 5. oktober 2018, hvordan reduktionen af det offentlige forbrug på 10 pct. frem mod 2030 skal realiseres.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister